

DOI: [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4\(44\)-239-246](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-4(44)-239-246)

УДК 336.71:338.24

JEL Classification: G23; G28; B41

Ірина Анатоліївна Косачдоктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту та адміністрування
Національний університет «Чернігівська політехніка» (Чернігів Україна)E: mail: irish_kos@ukr.net. ORCID: <https://orcid.org/000-0003-1730-7140>Researcher ID: [H-3933-2014](https://orcid.org/000-0003-1730-7140)**МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ НЕБАНКІВСЬКИМИ ФІНАНСОВИМИ
УСТАНОВАМИ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ**

У статті розглянуто теоретико-методологічні аспекти реалізації фінансового механізму управління небанківськими фінансовими установами. Мета статті полягає в удосконаленні існуючих теоретико-методологічних аспектів менеджменту небанківських фінансових установ та застосування дієвих механізмів управління в контексті розвитку ринку фінансових послуг. Розглянуто сутність небанківських фінансових установ як елемента парабанківської системи. Проаналізовано стан ринку небанківських фінансових послуг в умовах військового стану, що дало змогу зробити висновок про важливість подальшого розвитку небанківських фінансових організацій як перспективних надавачів послуг як підприємницькому сектору, так і домогосподарствам. Виокремлено основні елементи фінансового механізму управління небанківськими установами із виокремленням організаційної та забезпечувальної підсистем. Розглянуто сутність таких елементів механізму, як фінансові методи, фінансові інструменти та фінансові важелі. Визначено, що складовими забезпечувальної підсистеми є нормативне, кадрове, інформаційне й технологічне забезпечення, розглянуто їхню сутність. Обґрунтовано, що використання трансфертного ціноутворення є ефективним інструментом, який дозволяє встановлювати індивідуальні ставки за окремими операціями для кожної філії небанківської фінансової установи на основі регіональних умов та рівня ризику, що є актуальним в умовах воєнного стану та диференціації регіонів за ступенем ризикованості ведення бізнесу. Зазначено важливість впливу інформаційних технологій на розвиток небанківської фінансової установи як суб'єкта ринку фінансових послуг. Розгляд основних складових фінансового механізму в контексті системи менеджменту небанківських установ в умовах забезпечення стабільності фінансових потоків дозволив зробити висновок про наявність різних варіантів конфігурацій зв'язків між окремими елементами механізму. Визначено, що фінансовий механізм є сукупністю методичних прийомів та підходів, процедур та способів дослідження фінансової складової, на основі принципів системності, багаторівневості та узгодженості, направлених на оцінку потенціалу установи, виявлення резервів підвищення ефективності діяльності, розробку рекомендацій щодо досягнення цілей та завдань розвитку небанківської фінансової установи.

Ключові слова: небанківські фінансові установи; ринок фінансових послуг; фінансова система; фінансовий механізм управління; трансфертне ціноутворення; фінансовий менеджмент; фінансово-кредитні відносини.

Рис.: 2. Бібл.: 10.

Постановка проблеми. Небанківські фінансові установи виступають важливим елементом ринку фінансових послуг і суб'єктом системи кредитування домогосподарств та підприємницького сектору. Їхня основна роль полягає в наданні кредитної підтримки окремих категорій позичальників та інших послуг, таких як страхування, лізинг, факторинг операції та ін. В умовах економічних складнощів компанії, агенції та фонди, що належать до небанківських фінансових установ, мають позитивно впливати на окремі суб'єкти господарювання як на макроекономічному рівні, так і рівні регіону та провадити активну діяльність щодо реалізації функції кредитування пріоритетних сфер економічної діяльності, а також забезпечення платіжно-розрахункових операцій.

Нині небанківські фінансові установи беруть на себе частину функцій, що закріплені за банківськими установами, а саме забезпечують виконання окремих банківських операцій. Таким чином, установи небанківського типу в окремих випадках виконують функції банків, забезпечуючи конкурентну боротьбу на ринку. Виникнення та розвиток небанківських установ відбувалось одночасно із розвитком ринку банківських послуг, а саме у 90-х роках ХХ ст., що було зумовлено новими підходами в забезпеченні платіжно-розрахункових операцій. Незважаючи на обмеженість переліку послуг, що надаються небанківськими установами, вони вважаються повноправними суб'єктами фінансового ринку із відповідним нормативно-правовим забезпеченням та інституційною підтримкою. В умовах воєнного стану розвиток ринку небанківських послуг є особливо актуальним, оскільки це дає змогу залучити в економіку додаткові фінансові ресурси. Програми фінансової підтримки мають бути спрямовані не лише на вирішення фінансових проблем представників малого та середнього бізнесу, а орієнтуватись на підтримку сфери матеріального виробництва, наукомістких технологій,

проектів забезпечення обороноздатності країни, а також підприємств, що розвивають експортну діяльність. При цьому держава може забезпечувати оптимальний розподіл фінансових ресурсів між різними учасниками ринку фінансових послуг.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження функціонування ринку фінансових послуг активно проводяться вітчизняними вченими починаючи із 90-х років ХХ ст. Проте останнє десятиліття активно розглядається тематика розвитку саме небанківських фінансових установ як важливих суб'єктів ринкових відносин. Значні наукові здобутки в цьому напрямку отримані такими дослідниками, як О. Вовчак [1], В. Корнєєв [2], В. Левченко [3], М. Дубина [4], С. Павленко [5], С. Онишко [6] та ін.

Виділення недосліджених частин загальної проблеми. Проте турбулентність ринкових умов, важливість використання нових підходів та методів актуалізують питання удосконалення процесів управління небанківськими установами, розробки відповідних механізмів та впровадження ефективних інструментів розвитку.

Мета статті полягає в удосконаленні існуючих теоретико-методологічних аспектів фінансового менеджменту небанківських установ та застосування дієвих механізмів управління в контексті розвитку ринку фінансових послуг.

Виклад основного матеріалу дослідження. Небанківські фінансові установи виступають елементом парабанківської системи поруч із мікрофінансовими організаціями. Як зазначають провідні дослідники розвитку парабанківської системи [4-6], її основне призначення – орієнтація на забезпечення бізнесу позиковими та кредитними коштами та здійснення розрахункових операцій, а основними парабанківськими установами є ломбарди, інвестиційні фонди, страхові компанії, лізингові та факторингові фірми і т.ін.).

Початковий етап функціонування небанківських установ характеризувався наданням послуг підприємствам малого та середнього бізнесу, а також домогосподарствам у частині короткострокового кредитування. Проте останніми роками спостерігається розширення діяльності в напрямку обслуговування суб'єктів великого бізнесу, у тому числі на основі співробітництва із банками.

За даними Національного банку України, на кінець листопада 2025 р. в Україні офіційно зареєстровано 781 учасник небанківського фінансового ринку. Постійно відбувається процес реорганізації ринку – так, у листопаді 2025 року було анульовано ліцензії 1 фінансовій компанії, 1 ризиковому страховику та 2 кредитним спілкам, водночас 1 кредитній спілці ліцензію було поновлено. Аналогічні процеси тривають впродовж всього року, що свідчить про активну регуляторну діяльність на фінансовому ринку. Наприклад, станом на кінець жовтня – 4 установи, а на кінець липня 2025 р. – 13 установ було виключено із реєстрів.

Станом на 01 грудня 2025 року на ринку небанківських фінансових послуг працює 414 фінансових компаній (було 417), 48 страховиків non-life (було 49), 10 life-страховиків (кількість не змінилася), один страховик зі спеціальним статусом, 102 ломбарди (кількість не змінилася), 86 кредитних спілок (було 88), один лізингодавець (кількість не змінилася), 45 страхових брокерів (кількість не змінилася) та 74 колекторські компанії (кількість не змінилася). Кількість банківських груп залишилася незмінною (16). Кількість небанківських фінансових груп у листопаді зменшилася на одну (41) [7]. Про активність ринку небанківських фінансових послуг свідчить той факт, що у листопаді 2025 р. НБУ отримав 207 запитів від учасників ринку щодо реєстрації та отримання ліцензій. Так, кількість запитів стосовно фінансових компаній, ломбардів та лізингодавців становила 137, страховиків – 35, кредитних спілок і колекторських компаній – 7, банків – 27, платіжних установ – 1 [7].

За сумою активів небанківські установи, звичайно, поступаються комерційним та державним банкам. Так, на початок 2025 р. сума активів небанківських установ становила 388,6 млрд грн, у той час як сума активів банків – 3414 млрд грн. Проте в порівнянні з довоєнним періодом, розмір активів страховиків збільшився на 12,1 %, розмір активів фінансових компаній – на 43,6 % (рис. 1).

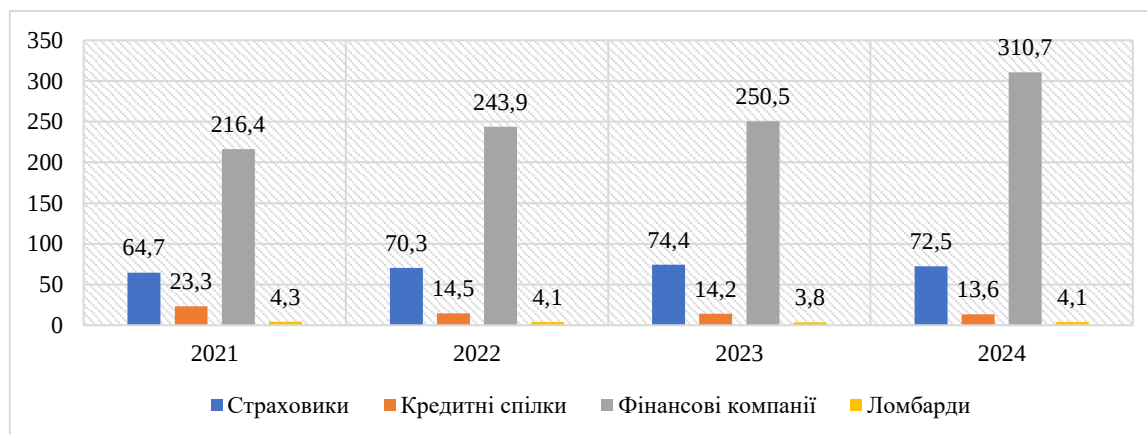

Рис. 1. Динаміка активів небанківських фінансових установ, млрд грн

Джерело: складено на основі [7].

Процес управління небанківськими фінансовими установами базується на класичній системі управління фінансовими організаціями та концепції фінансового менеджменту. Однак, враховуючи специфіку діяльності небанківських установ, доцільно виокремити та деталізувати основні елементи фінансового механізму управління (рис. 2).

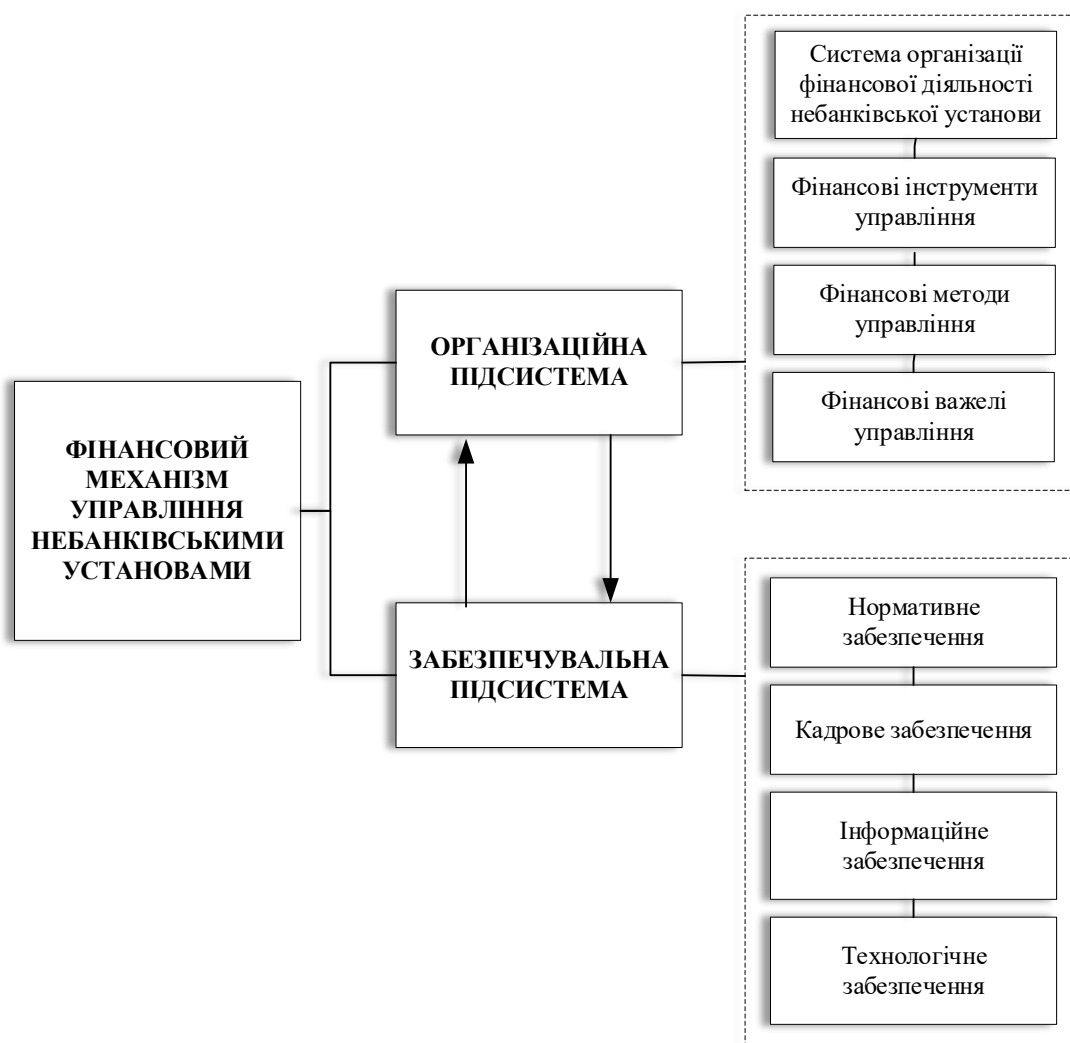

Рис. 2. Елементи фінансового механізму управління небанківською установою
Джерело: сформовано автором.

Фінансові методи управління діяльністю небанківських установ являють собою сукупність прийомів, на основі яких забезпечується виконання фінансових рішень на основі аналізу поточної ситуації та оцінки результативності фінансової діяльності. Основними з них вважаються типові методи фінансового менеджменту, а саме балансовий метод, економіко-математичні методи, методи експертних оцінок і т. ін.). Функціональний підхід дозволяє виокремити такі методи управління небанківськими установами, як аналіз, бюджетування, прогнозування, регулювання, мотивація працівників. Окремо доцільно розглянути такий метод, як страхування ризиків, оскільки діяльність небанківської установи в основному стосується відносин із клієнтами щодо кредитування. У контексті діяльності небанківської фінансової установи страхування передбачає створення резервів на випадок можливих втрат за кредитно-позиковими операціями.

Сучасні небанківські фінансові установи забезпечують реалізацію широкого спектра операцій, і оскільки кожна з них може розглядатись як конкретний товар, що пропонується на фінансовому ринку, важливим є використання такого методу фінансового менеджменту, як ціноутворення. Від того, як буде сформована ставка кредитування, буде залежати фінансовий результат установи та його місце на ринку. Для широкого охоплення ринку небанківські установи використовують мережу філій та відділень і в цих умовах використання трансфертного ціноутворення є ефективним інструментом, який дозволяє встановлювати індивідуальні ставки за окремими операціями для кожної філії на основі регіональних умов та рівня ризику. Зазначений підхід є доцільним в умовах воєнного стану, оскільки дозволяє використання точкових методів ціноутворення для конкретного підрозділу. Процес формування фондів небанківськими установами не відрізняється від аналогічного процесу в банках, різниця полягає у масштабах формування фондів. Отже, використання такого методу, як інвестування, має відношення до реалізації бізнес-проектів, проте основним об'єктом інвестування виступають переважно підприємства малого та середнього бізнесу.

Фінансові важелі управління діяльністю небанківських установ являють форми впливу на процес прийняття та реалізації рішень у фінансовій сфері. У практиці діяльності небанківських установ використовуються такі важелі управління, як прибуток, дохід, дисконт, орендна плата, котирування валютних курсів і т. ін. У ролі такого важеля, як ціна, у діяльності небанківських установ використовуються такі важелі, як ставка відсотка, комісійні й тарифи. Також до фінансових важелів належать умови надання послуг, умови надання клієнту пільгового періоду, знижки та премії. Як важіль, що знижує ризиковість операцій, використовується відсоток відрахувань до резервів. Використання зазначеного важеля є ефективним як при наданні послуг із кредитування, так і при операціях лізингу та факторингу.

Незважаючи на той факт, що частина дослідників ототожнює поняття фінансовий важіль та фінансовий інструмент, щодо фінансового механізму управління небанківською установою доцільно розглядати ці поняття окремо. Діяльність небанківської установи відбувається на основі сформованої бази договірних документів, що відображають сутність і напрям фінансової взаємодії між клієнтом та установою, а також з іншими учасниками ринку. Отже, у структурі фінансового механізму управління виокремлюють контракт та відповідні контрактні зобов'язання, що сприяють реалізації окремих управлінських рішень і фіксують зобов'язання небанківської установи з клієнтами, інвесторами та іншими контрагентами, а також регулюючими державними органами. Основними фінансовими інструментами є наступні:

- кредитні інструменти;
- страхові інструменти;
- інвестиційні інструменти;
- інструменти гарантування;
- внутрішня звітність небанківської установи.

Для безперервної реалізації фінансового механізму управління важливу роль відіграє наявність нормативно-правового забезпечення діяльності небанківських установ. У цьому контексті важливо виокремити нормативне забезпечення, що є внутрішнім і діє в межах окремої установи, та нормативні акти зовнішнього регулюючого впливу. До внутрішніх документів належать статут, інструкції, накази, розпорядження і т. ін. Основним регулятором виступає Національний банк України, до повноважень якого належить контроль за дотриманням законодавства учасниками ринку фінансових послуг, захист прав клієнтів, контроль за прозорістю ринку. Останніми роками в напрямку регулювання діяльності небанківських установ було прийнято низку законів, а саме:

- Закон України «Про фінансові послуги та фінансові компанії» від 14.12.2021 № 1953-IX - встановлює загальні засади функціонування ринку фінансових послуг, визначає правовий статус фінансових компаній та ломбардів, організаційно-правові засади їх створення, діяльності [8];

- Закон України «Про страхування» від 18.11.2021 № 1909-IX - регулює загальні засади функціонування ринку страхування та діяльності його учасників, особливості державного регулювання та нагляду за діяльністю на ринку страхування, а також захисту прав та законних інтересів клієнтів [9];

- Закон України «Про кредитні спілки» від 14.07.2023 № 3254-IX – визначає порядок створення та організацію діяльності кредитних спілок та їх об'єднань, а також визначає права та обов'язки членів кредитних спілок [10].

Нормативно-правове забезпечення діяльності небанківських установ належить до системи зовнішньої підтримки, що є важливою складовою фінансового механізму управління. Таким чином, створюються умови для активної взаємодії установи з іншими учасниками фінансового ринку, формування конструктивних відносин із конкурентами, державними структурами, ефективної системи обміну інформацією та оперативного розв'язання фінансових проблем.

В умовах становлення цифрової економіки та інформатизації суспільно-економічних процесів важливу роль відіграє інформаційне забезпечення, що включає в себе сукупність процесів, направлених на підбір зовнішньої та внутрішньої фінансової інформації, її аналіз згідно із запитами та використання в умовах прийняття та реалізації управлінських рішень у напрямку планування та організації діяльності у сфері надання фінансових послуг. Система інформаційного забезпечення об'єднує економічну, комерційну, фінансову інформацію та сприяє її ефективному та цілеспрямованому використанню співробітниками установи, а також задоволенню потреб і запитів зовнішніх користувачів. Інформація, що використовується в процесі реалізації механізму фінансового управління діяльністю небанківської установи, має відповідати таким вимогам:

- відображати стан і тенденції макроекономічних процесів та регіональної економіки;
- враховувати можливі зміни кон'юнктури ринку фінансових послуг, темпи розвитку та поведінку конкурентів;
- бути актуальною в контексті потреб клієнтури за різними галузями економіки, фізичними та юридичними особами.

Стрімкий розвиток цифрових технологій та висока конкуренція на ринку підвищують важливість технологічної складової фінансового механізму управління небанківською установою. У такому випадку формується система технологічного забезпечення, що включає сукупність технологій, засобів та методів забезпечення основних бізнес-процесів, починаючи від комунікації із клієнтом до оформлення угоди. Цифрові інформаційні технології виступають чинником, що формують та розширюють ринок небанківських операцій та послуг від регіонального до національного.

Поступово в діяльність небанківських установ залучаються засоби автоматизації та інформаційні технології, що використовуються як для налагодження зворотного зв'язку із клієнтами, так і для взаємодії між окремими складовими організаційної структури управління, а також у системі забезпечення внутрішньої безпеки установи. Налагоджена система технологічного забезпечення дозволяє розв'язати спектр важливих завдань небанківської установи, особливо в напрямку управління потоками фінансових ресурсів, що обумовлено змінами вимог до швидкості ухвалення рішень, збільшенням обсягу операцій та інформації.

Розгляд основних складових фінансового механізму в контексті системи менеджменту небанківських установ в умовах забезпечення стабільності фінансових потоків дозволяє зробити висновок щодо наявності різних варіантів конфігурацій зв'язків між окремими елементами. Так, доцільно виокремити конфігурації, що засновані на:

- виконанні конкретних функцій у процесі управління небанківською установою;
- забезпеченні процесного підходу до управлінського впливу на основі реалізації функцій планування, аналізу, контролю та обліку фінансових потоків;
- забезпеченні процесу відтворення фінансових ресурсів організації;
- адаптації до мінливих умов зовнішнього середовища та реалізації коригувальних дій відповідно до фінансово-кредитних вимог.

Таким чином, на основі дослідження елементів фінансового механізму управління небанківською установою нам вважається доцільним визначити зазначений механізм як сукупність методичних прийомів та підходів, процедур та способів дослідження фінансової складової, на основі принципів системності, багаторівневості та узгодженості, направлених на оцінку потенціалу установи, виявлення резервів підвищення ефективності діяльності, розробку рекомендацій щодо досягнення цілей та завдань розвитку.

Висновки та пропозиції. Нині формуються нові підходи до управління небанківськими установами на основі високотехнологічного, зручного та миттєвого сервісу. Впровадження інтернет-технологій дозволяє забезпечувати надання послуг в онлайн-режимі, у тому числі залучаючи банки та торгівельні мережі як фізичні платформи взаємодії із клієнтами. Зазначені зміни призводять до отримання додаткових переваг споживачами послуг і формуванню жорстких конкурентних вимог діяльності на фінансовому ринку, а небанківські установи становляться важливими та конкурентоспроможними представниками національної фінансової системи. В умовах воєнного стану й економічної турбулентності удосконалення системи фінансового менеджменту небанківської установи на основі впровадження актуального фінансового механізму дозволить забезпечити ефективний розвиток всього ринку фінансових послуг, що в свою чергу створить умови для стійкості всієї системи національної економіки.

Список використаних джерел

1. Вовчак О. Д. Фінансове посередництво: економічна сутність і класифікація / О. Д. Вовчак, Л. О. Крентовська // Вісник Національного банку України. – 2014. – № 8. – С. 4–9.
2. Корнєєв В. Розвиток ринків фінансових послуг небанківських посередників. *Економіка і прогнозування*. 2016. № 3. С. 79–99.
3. Левченко В. П. Розвиток ринку небанківських фінансових послуг : монографія / В. Корнєєв. – Київ : Центр учбової літератури, 2013. – 368 с.
4. Дубина М. В. Механізм розвитку ринку фінансових послуг на основі формування інституту довіри: теорія, методологія, практика : монографія / М. В. Дубина. – Чернігів : ЧНТУ, 2018. – 668 с.
5. Павленко С. В. Інновації у небанківському фінансовому секторі України в період воєнного стану / Павленко С. В. // Науковий вісник НБУ. – 2023. – Вип. 4. – С. 88–96.

6. Онишко С. В. Регулятивний потенціал фінансового ринку в умовах глобальних викликів : монографія / за заг. ред. д.е.н., професора С. В. Онишко. – Ірпінь : Видавництво Національного університету ДПС України, 2016. – 452 с.

7. Фінансовий ринок у цифрах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/u-jovtni-zagalna-kilkist-nebankivskih-finansovih-ustanov-zmenshilasya-na-chotiri-kompaniyi>.

8. Про фінансові послуги та фінансові компанії [Електронний ресурс] : Закон України від 02.10.2023 р. № 1953-IX. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1953-20#Text>.

9. Про страхування [Електронний ресурс] : Закон України від 18.11. 2021 р. № 1909-IX. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1909-20#Text>.

10. Про кредитні спілки [Електронний ресурс] : Закон України від 14.07.2023р. № 3254-IX. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3254-20#Text>.

References

1. Vovchak, O. D., Krentovska, L. O. (2014). Finansove poserednytstvo: ekonomichna sutnist i klasyfikatsiia [Financial Intermediation: Economic Essence and Classification]. *Visnyk Natsionalnoho banku Ukrainy – Bulletin of the National Bank of Ukraine*, 8, 4–9.

2. Kornieiev, V. (2016). Rozvytok rynkiv finansovykh posluh nebankivskykh poserednykiv [The development of non-bank financial intermediaries markets]. *Ekonomika i prohnouzuvannia – Economics and Forecasting*, 3, 79–99.

3. Levchenko, V. P. (2013). *Rozvytok rynku nebankivskykh finansovykh posluh [Development of the non-bank financial services market]*.

4. Dubyna, M. V. (2018). *Mekhanizm rozvytku rynku finansovykh posluh na osnovi formuvannia instytutu doviry: teoriia, metodolohiia, praktyka [The mechanism of development of the financial services market based on the formation of the institution of trust: theory, methodology, practice]*. ChNTU.

5. Pavlenko, S. V. (2023). Innovatsii u nebankivskomu finansovomu sektori Ukrainy v period voiennoho stanu [Innovations in the non-banking financial sector of Ukraine during the period of martial law]. *Naukovyi visnyk NBU – Scientific journal NBU*, 4, 88–96.

6. Onyshko, S. V. (2016). Rehulyatyvnyy potentsial finansovoho rynku v umovakh hlobal'nykh vyklykiv [Regulatory potential of the financial market in the conditions of global challenges]. *Vydavnytstvo Natsionalnoho universytetu DPS Ukrayiny*.

7. Finansovy rynek u tsyfrakh [Financial market in numbers]. (n.d.). <https://bank.gov.ua/ua/news/all/u-jovtni-zagalna-kilkist-nebankivskih-finansovih-ustanov-zmenshilasya-na-chotiri-kompaniyi>.

8. Pro finansovi posluhy ta finansovi kompanii [On Financial Services and Financial Companies], Law of Ukraine № 1953-IX (2023, October 02). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1953-20#Text>.

9. Pro strakhuvannia [On Insurance], Law of Ukraine № 1909-IX. (2021, November 18). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1909-20#Text>.

10. Pro kredytni spilky [On Credit Unions], Law of Ukraine № 3254-IX (2023, July 14). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3254-20#Text>.

Отримано 09.11.2025

UDC 336.71:338.24

Iryna Kosach

Doctor of Economics, Professor, Professor of Management and Administration Department
Chernihiv Polytechnics National University (Chernihiv, Ukraine)

E: mail: irish_kos@ukr.net. **ORCID:** <https://orcid.org/000-0003-1730-7140>

Researcher ID: [H-3933-2014](https://orcid.org/000-0003-1730-7140)

NON-BANKING FINANCIAL INSTITUTIONS MANAGEMENT MECHANISM: THEORETICAL AND METHODOLOGICAL ASPECTS

The article considers the theoretical and methodological aspects of implementing the financial mechanism for managing non-banking financial institutions. The purpose of the article is to improve the existing theoretical and methodological aspects of managing non-banking financial institutions and applying effective management mechanisms in the context of the development of the financial services market. The essence of non-banking financial institutions as an element of the parabanking

system has been considered. The state of the non-banking financial services market under martial law has been analyzed, which made it possible to conclude about the importance of the further development of non-banking financial organizations as promising providers of services to both the business sector and households. The main elements of the financial mechanism for managing non-banking institutions have been identified, with the separation of the organizational and provisioning subsystems. The essence of such elements of the mechanism as financial methods, financial instruments and financial levers has been considered. It has been determined that the components of the provisioning subsystem are regulatory, personnel, information and technological support, their essence is considered. It has been substantiated that the use of transfer pricing is an effective tool that allows setting individual rates for individual transactions for each branch of a non-bank financial institution based on regional conditions and risk level, which is relevant in conditions of martial law and differentiation of regions by the degree of riskiness of doing business. The importance of the influence of information technologies on the development of a non-bank financial institution as a subject of the financial services market has been noted. Consideration of the main components of the financial mechanism in the context of the management system of non-bank institutions in the context of ensuring the stability of financial flows allowed to conclude that there are different options for configuring connections between individual elements of the mechanism. It has been determined that the financial mechanism is a set of methodological techniques and approaches, procedures and methods for studying the financial component, based on the principles of systematicity, multilevelness and coherence, aimed at assessing the potential of the institution, identifying reserves for increasing the efficiency of its activities, and developing recommendations for achieving the goals and objectives of the development of a non-bank financial institution.

Keywords: non-bank financial institutions; financial services market; financial system; financial management mechanism; transfer pricing; financial management; financial and credit relations.

Fig.: 2. References: 10.